

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 09.08.2006
KOM(2006) 446 endelig

BERETNING FRA KOMMISSIONEN

om udvalgenes arbejde i 2005

{SEK(2006) 1065}

1. GENERELLE BEMÆRKNINGER TIL KOMITOLOGISYSTEMET

Denne beretning omfatter komitologiudvalgenes aktiviteter i 2005. Den indeholder et indledende afsnit, en horisontal oversigt over udvalgenes aktiviteter og et bilag med detaljerede statistikker vedrørende de enkelte komitologiudvalg fordelt efter Kommissionens forskellige tjenestegrene¹. Bilaget indeholder desuden bemærkninger til ændringer vedrørende antallet af udvalg og exceptionelle begivenheder i relation til udkast til specifikke foranstaltninger såsom negative udtalelser, Europa-Parlamentets beslutninger i henhold til dets ret til indsigt (se pkt. 1.2) og forelæggelser for Rådet (se pkt. 1.3). Forhandlingerne i Rådet (og med Europa-Parlamentet og Kommission) om en revision af Rådets afgørelse 1999/468/EF bør afsluttes formelt inden for nogle uger efter vedtagelsen af denne beretning (se pkt. 1.5). De nærmere resultater vil blive beskrevet i den næste årsberetning (for år 2006).

1.1 Komitologiudvalg og deres institutionelle kontekst

a) Komitologiudvalgenes funktion i den institutionelle struktur

Komitologiudvalgene bistår Kommissionen i udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der er tillagt den af den lovgivende magt i skikkelse af Rådet, enten alene eller sammen med Europa-Parlamentet under den fælles beslutningsprocedure. Komitologiudvalgene er karakteriseret ved følgende tre grundprincipper.

For det første har de siden vedtagelsen af Maastricht-traktaten været nedsat af den lovgivende magt (Rådet og Europa-Parlamentet) efter de lovgivningsprocedurer, som fandt anvendelse på tidspunktet for vedtagelsen af den basisretsakt, de er oprettet under, nemlig den fælles beslutningsprocedure. Komitologiudvalgene har således et juridisk grundlag, som er fastlagt i en såkaldt basisretsakt.

For det andet er deres struktur og arbejdsform på flere punkter ens. Kommissionens repræsentant er formand for hvert udvalg, som derudover består af repræsentanter for medlemsstaterne². Udvalgene arbejder inden for rammerne af de i basisretsakten fastlagte procedurer i overensstemmelse med Rådets komitologiafgørelse, nemlig afgørelse 1999/468/EF³.

For det tredje afgiver udvalgene udtalelser om udkast til gennemførelsesforanstaltninger, som Kommissionen i henhold til basisretsakten skal forelægge dem, og arbejder efter de dertil indrettede procedurer: rådgivnings-, forvaltnings- eller forskriftsproceduren.

Komitologiudvalg adskiller sig fra andre af Kommissionen nedsatte udvalg og ekspertgrupper, som skal bistå den i udøvelsen af sin *initiativret* eller gennemførelsen af overvågnings-, koordinerings- og samarbejdsopgaver med medlemsstaterne. Disse rådgivende organer (omkring 1 300) er ikke omfattet af denne beretning⁴.

¹ Bilaget udgør et separat arbejdsdokument fra Kommissionens tjenestegrene.

² Juridisk set er det medlemsstaterne, der er "medlem" af udvalgene, og det er dem, og ikke de personer, der repræsenterer dem, der har stemmeret.

³ EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.

⁴ Kommissionen har lavet et register over ekspertgrupper. Det findes via EUROPA-serveren på: http://ec.europa.eu/secretariat_general/regexp/

b) Komitologi og åbenhed: register og komitologidokumentsamling

Der gennemføres i artikel 7 i afgørelse 1999/468/EF og i Rådets og Kommissionens erklæringer i forbindelse med denne bestemmelse (særligt erklæring 4 og 5) en række foranstaltninger med henblik på *større åbenhed* vedrørende komitologiudvalgenes arbejde.

I artikel 7, stk. 5, i afgørelse 1999/468/EF foreskrives det, at Kommissionen skal offentliggøre et register med *henvisninger til samtlige dokumenter, som tilsendes Europa-Parlamentet i henhold til komitologiproceduren*. Dette register har været operationelt siden december 2003.⁵

I overensstemmelse med femte erklæring om Rådets afgørelse 1999/468/EF har Kommissionen som en *supplerende åbenhedsforanstaltning* udvidet registrets anvendelsesområde ved at tilføje en *dokumentsamling*. På denne måde bliver mange af de dokumenter, som fremsendes til Europa-Parlamentet, gjort direkte tilgængelige for offentligheden i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1049/2001 om aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter⁶, der trådte i kraft den 3. december 2001. Formålet med registret er at angive eksistensen af et dokument og centrale oplysninger om det, mens dokumentsamlingen indeholder dokumentet i et format, der kan downloades.

Artikel 4, stk. 3, i forordningen om åbenhed (1049/2001) beskytter EU-institutionernes beslutningsproces, som komitologiprocedurene er en del af. Den 17. februar 2005 vedtog Kommissionen, hvordan den påtænker at anvende denne juridiske beskyttelse: udkast til gennemførelsesforanstaltninger bliver normalt først offentligt tilgængelige, *efter at de har været til afstemning i et udvalg*.⁷ Kun i undtagelsestilfælde som fastlagt i artikel 4, stk. 1 og 2, i Rådets forordning (EF) nr. 1049(2001) (dvs. sikkerhedsmæssige eller forretningsmæssige interesser) bør den direkte adgang udskydes, til foranstaltningerne er endeligt vedtaget af Kommissionen⁸. Efter den endelige vedtagelse er foranstaltningerne tilgængelige via Kommissionens fælles databaser og registre (se referater af Kommissionens møder i registret over Kommissionens dokumenter⁹).

Som en ledsageforanstaltning til reformen af Rådets afgørelse 1999/468/EF (se pkt. 1.5) er Kommissionen i gang med at undersøge, hvordan registret kan forbedres yderligere, således at Europa-Parlamentet får en mere gennemskuelig og ensartet adgang til dokumenterne i dokumentsamlingen.

1.2 Europa-Parlamentets ret til aktindsigt

Kommissionen er forpligtet til at informere Europa-Parlamentet om udvalgenes arbejde og tilsende det alle udkast til gennemførelsesforanstaltninger, som den forelægger i medfør af en basisretsakt vedtaget i overensstemmelse med den fælles beslutningsprocedure (EF-traktatens

⁵ Se følgende internetadresse:
http://europa.eu.int/comm/secretariat_general/regcomito/registre.cfm?CL=en. Registret indeholder dokumenter tilbage fra midten af 2003.

⁶ EFT L 145 af 31.5.2001, s. 43.

⁷ Afstemningen kan finde sted på et almindeligt udvalgsmøde eller ske ved skriftlig procedure i overensstemmelse med udvalgets forretningsorden.

⁸ Eller endog afslås af fortrolighedshensyn.

⁹ http://europa.eu.int/comm/secretariat_general/regdoc/registre.cfm?CL=en

artikel 251), således at Europa-Parlamentet kan udøve den ret til aktindsigt, som det har fået tillagt ifølge artikel 8 i afgørelse 1999/468/EF.

I februar 2000 indgik Europa-Parlamentet og Kommissionen en *aftale om procedurerne for gennemførelsen af Rådets afgørelse 1999/468/EF* for at fastsætte de konkrete vilkår for udøvelsen af de forpligtelser, der påhviler Kommissionen¹⁰.

Medmindre der er tale om hastesager, har Europa-Parlamentet i henhold til aftalen en frist på en måned fra modtagelsen af et ”endeligt” udkast til gennemførelsesforanstaltning¹¹ i henhold til en retsakt, der vedtages gennem den fælles beslutningsprocedure, til at vedtage en begrundet beslutning (på et plenarmøde) i medfør af artikel 8 i Rådets afgørelse 1999/468/EF, hvis det anser udkastet til foranstaltning for at overskride de gennemførelsesbeføjelser, der er fastlagt i basisretsakten.¹²

I overensstemmelse med pkt. 1 i ovennævnte aftale uploader Kommissionens tjenestegrene i praksis udkastet til gennemførelsesforanstaltning til registret, samtidig med at de sender det til medlemsstaterne som forberedelse af et udvalgs møde. Hvis der holdes afstemning ved skriftlig procedure (uden afholdelse af et udvalgs møde), jf. udvalgets *forretningsorden*, gælder samme bestemmelse. Kommissionens tjenestegrene har siden midten af 2004 haft instrukser om, at når afstemningen har fundet sted, skal der udfyldes et afstemningsark, der angiver det samlede resultat af afstemningen om dette særlige udkast til gennemførelsesforanstaltning. De angiver også, om udkastet til gennemførelsesforanstaltning er blevet ændret som følge af udvalgets undersøgelse.

Hvis udkastet til gennemførelsesforanstaltning er blevet ændret, uploades det endnu en gang til registret sammen med afstemningsarket og videresendes til Europa-Parlamentet. Europa-Parlamentet og offentligheden (der normalt får direkte adgang til udkastet til gennemførelsesforanstaltning på dette trin i komitologiproceduren) informeres således tydeligt om det ”endelige” udkast til gennemførelsesforanstaltning som omhandlet i pkt. 6 i ovenanførte aftale. Hvis udkastet til gennemførelsesforanstaltning er uændret, er det kun afstemningsarket, der uploades og videresendes til Europa-Parlamentet. Den oprindeligt uploadede version af udkastet til gennemførelsesforanstaltning betragtes så som den endelige version.

a) Beslutninger vedtaget af Europa-Parlamentet i 2005

I 2005 vedtog Europa-Parlamentet to beslutninger¹³, hvor det hævdede, at Kommissionen overskred sine gennemførelsesbeføjelser med vedtagelsen af visse gennemførelsesforanstaltninger. Begge beslutninger vedrørte *miljøsektoren* og *Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/95/EF om begrænsning af anvendelsen af visse giftige stoffer i elektrisk og elektronisk udstyr (RoHS-direktivet)* (se detaljerede henvisninger i bilaget til denne beretning i kapitlet om statistik for Miljø).

¹⁰ EFT L 256 af 10.10.2000, s. 19. Aftalen erstatter forskellige tidligere aftaler: Plumb/Delors-aftalen fra 1988, Samland/Williamson-aftalen fra 1996 og ”modus vivendi-aftalen” fra 1994.

¹¹ Udkastene sendes først til udvalgs mødet. Ændres de væsentligt på mødet, returneres de bagefter til udvalget.

¹² Denne basisretsakt skal selv vedtages under den fælles beslutningsprocedure (traktatens artikel 251) mellem Rådet og Europa-Parlamentet.

¹³ Den første den 12. april 2005 (B6-0218/2005) og den anden den 6. juli 2005 (B6-0392/2005).

Til den første beslutning af 12. april 2005 (B6-0218/2005) svarede Kommissionen, at begrundelsen for at indrømme undtagelser fra kravene i direktivet efter Kommissionens mening lå uden for Europa-Parlamentets ret til aktindsigt i, om Kommissionen havde overskredet sine gennemførelsesbeføjelser. Efter igen at have gennemgået det forberedende arbejde til udkastet til beslutning og undersøgt de tilgængelige oplysninger (en undersøgelse, høring af interesserede parter og drøftelser i udvalget om tekniske tilpasninger) konkluderede Kommissionen, at vedtagelsen af udkastet til foranstaltning var i overensstemmelse med RoHS-direktivet.

Den anden beslutning, vedtaget den 6. juli 2005 (B6-0392/2005), vedrørte udkast til Rådets beslutning, som Kommissionen vedtog den 5. juni 2005 om ændring af RoHS-direktivet, for så vidt angår tilpasning af bilaget til den tekniske udvikling, med det formål at undtage *decaBDE*, et farligt stof, fra begrænsningerne i dette direktivs artikel 4, stk. 1.¹⁴ Selv om det var artikel 5, stk. 5, og ikke artikel 8 i Rådets direktiv 1999/468/EF, som Europa-Parlamentet citerede i beslutningen, mente det, at Kommissionen havde overskredet sine gennemførelsesbeføjelser, fordi ovennævnte foranstaltning efter Parlamentets opfattelse krævede et lovgivningsmæssigt forslag, der vedtages i overensstemmelse med den fælles beslutningsprocedure. Selv om der ikke opnåedes kvalificeret flertal i Rådet, vedtog Kommissionen den oprindelige beslutning den 13. oktober 2005 trods Parlamentets beslutning, hvilket førte til, at Europa-Parlamentet anlagde sag ved EF-Domstolen mod Kommissionen med henblik på at få erklæret Kommissionens beslutning ugyldig (sag C-14/06, se pkt. 1.4). Kommissionen begrundede ikke vedtagelsen af beslutningen over for Parlamentet, da Parlamentets beslutning var rettet til Rådet (hvortil sagen var henvist på daværende tidspunkt). Kommissionen forsvarede sin holdning ved domstolen og afventer dennes afgørelse.

b) Gennemgang af fremsendelser til Europa-Parlamentet

Europa-Parlamentet opfordrede i sin første beslutning af 12. april 2005 ligeledes Kommissionen til at foretage en grundig *gennemgang af samtlige fremsendelser af udkast til gennemførelsesforanstaltninger*, siden registret blev operationelt i december 2003. Kommissionen rapporterede resultatet af sin gennemgang til Europa-Parlamentet i en meddelelse af 20. juli 2005. På visse veldefinerede politikområder havde der været et begrænset antal uregelmæssigheder (50 udkast til foranstaltninger i alt). Det skal bemærkes, at der i 2005 blev vedtaget over 2 000 udkast til foranstaltninger, hvilket vil sige, at de sager, hvor der blev registreret uregelmæssigheder udgør ca. 1 % af alle sager i et år. Fejlene skyldtes angiveligt anvendelsen af de såkaldte *tilpasningsforordninger*¹⁵, som skaber overensstemmelse mellem ca. 140 basisretsakter og Rådets afgørelse 1999/468/EF. Siden ikrafttrædelsen af navnlig forordning (EF) nr. 1882/2003 den 20. november 2003 blev et vist antal retsakter omfattet af den fælles beslutningsprocedure, og alle dertil knyttede udkast til gennemførelsesforanstaltninger skulle derfor straks fremsendes til Europa-Parlamentet i

¹⁴ EFT L 271 af 15.10.2005, s. 48. Det oprindelige udkast til Kommissionens beslutning var ikke blevet godkendt af affaldsudvalget den 19. april 2005. Gennemførelsesforanstaltningerne blev derefter forelagt Rådet.

¹⁵ Navnlig Rådets og Europa-Parlamentets forordning (EF) nr. 1882/2003 (EFT L 284 af 31.10.2003, s. 1) af 29.9.2003 om tilpasning til Rådets afgørelse 1999/468/EF af bestemmelserne vedrørende de udvalg, der bistår Kommissionen i udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der er fastlagt i retsakter omfattet af proceduren i EF-traktatens artikel 251 (den fælles beslutningsprocedure).

medfør af retten til aktindsigt.¹⁶

I samtlige tilfælde, hvor der blev konstateret uregelmæssigheder, foreslog Kommissionen Europa-Parlamentet en ex post-kontrol, som gav de pågældende parlamentsudvalg mulighed for at gennemgå de pågældende gennemførelsesforanstaltninger. Kommissionen tilbød også at ophæve alle foranstaltninger, som Europa-Parlamentet måtte ønske ophævet, og gjorde også dette med Kommissionens beslutning 2005/63/EF af 24. januar 2005 om ændring af bilag II til direktiv 2000/53/EF om udrangerede køretøjer (ELV-afgørelsen).¹⁷ Desuden indførte Kommissionen bedre interne kontrolmekanismer i sine administrative procedurer for at undgå sådanne problemer fremover.

1.3 Forelæggelser for Rådet

I 2005 blev i alt 11 sager forelagt Rådet.

I medfør af Rådets afgørelse 1999/468/EF skal udkast til foranstaltninger forelægges Rådet, når Kommissionen ikke opnår det fornødne flertal for en udtalelse, som *bekræfter* udkastet til gennemførelsesforanstaltning under *forskriftsproceduren*, eller må forvente at blive *nedstemt* med kvalificeret flertal under forvaltningsproceduren.

Disse 11 forelæggelser i 2005 vedrørte fire politikområder: sundhed og forbrugerbeskyttelse (5), miljø (4), EuropeAid (1) og statistik (1).

Tallet repræsenterer en lille procentdel på under 0,5 % af det samlede antal gennemførelsesforanstaltninger, som Kommissionen har vedtaget under forvaltnings- eller forskriftsproceduren (2 637).¹⁸

Det samlede tal for 2005 er i absolutte tal lavere end i 2004 (hvor der var 14 forelæggelser for Rådet). Det er værd at bemærke, at 6 af de 10 forelæggelser i 2005 var udkast til Kommissionens afgørelser vedrørende tilladelse til at markedsføre genetisk modificerede produkter (på områderne sundhed og forbrugerbeskyttelse og miljø). Denne høje koncentration af forelæggelser fra det politiske område genetisk modificerede organismer (GMO'er) kan forklares med medlemsstaternes forskellige holdninger til de normer, der skal gælde for den videnskabelige vurdering af nye produkter (se særlige bemærkninger i bilaget til denne beretning i kapitlerne om statistik for sundhed og forbrugerbeskyttelse og miljø).

1.4 Retspraksis¹⁹

a) Dom af 25. oktober 2005 (*Fetaost*)

¹⁶ Denne kæde af begivenheder, hvorved retsakter fremover betragtes som værende omfattet af den fælles beslutningsprocedure, kan have været en mulig kilde til uregelmæssigheder, for så vidt som de ansvarlige tjenestegrene kan have overset den nye forpligtelse til at fremsende udkast til foranstaltninger for de basisretsakter, som er blevet tilpasset i deres politiske sektor gennem ovennævnte "omnibus-tilpasningsforordning".

¹⁷ EFT L 25 af 28. januar 2005, s. 73. Retsakt, som ophæver ELV-beslutningen: 2005/437/EF, EFT 152 af 15.6.2005 s. 18 og retsakt, som ophæver ELV-beslutningen: 2005/438/EF, EFT 152 af 15.6.2005 s.19.

¹⁸ 2 654 gennemførelsesforanstaltninger i alt (se kommentarer til tabel II) minus 17 gennemførelsesforanstaltninger, som blev vedtaget under den rådgivende procedure.

¹⁹ Fra og med 2005 rapporteres der om alle domme fra EF-Domstolen og nye sager indbragt for Domstolen inden for rapporteringsåret.

I dom af 25. oktober 2005²⁰ i forenede sager C-465/02 og C-466/02 *Tyskland og Danmark* som sagsøgere (støttet af Frankrig og Det Forenede Kongerige) *mod Kommissionen* (støttet af Grækenland) frifandt EF-Domstolen Kommissionen i annullationssøgsmålet vedrørende gyldigheden af forordning (EF) nr. 1829/2002 af 14. oktober 2002²¹ om ændring af bilaget til forordning (EF) nr. 1107/96 med hensyn til betegnelsen "Feta". Kommissionen registrerede således korrekt betegnelsen "feta" som en beskyttet oprindelsesbetegnelse under Rådets forordning (EF) nr. 692/2003 af 8. april 2003 om ændring af forordning (EØF) nr. 2081/92 om beskyttelse af geografiske betegnelser og oprindelsesbetegnelser for landbrugsprodukter og levnedsmidler (basisretsakten).²²

Et af den tyske regerings argumenter var, at forskriftsudvalgets forretningsorden som fastlagt i basisretsaktens artikel 15 var blevet overtrådt. De dokumenter, som skulle drøftes på forskriftsudvalgets møde den 20. november 2001, var ikke blevet tilstillet den tyske regering 14 dage forud for mødet og ikke på tysk.

Eftersom udvalget ikke havde vedtaget sin egen forretningsorden på mødetidspunktet, undersøgte Domstolen i stedet de relevante bestemmelser i standardforretningsordenen, vedtaget af Kommissionen den 31. januar 2001²³. Det hedder i artikel 3, stk. 1, i standardforretningsordenen, at formanden skal indkalde delegationerne til mødet og fremsende andre relevante dokumenter senest 14 kalenderdage før mødedatoen.

Selv om det var et faktum, at den tyske regering ikke havde modtaget dokumenterne på tysk, og at den havde modtaget dem senere end de fornødne 14 kalenderdage²⁴ før mødet, anvendte Domstolen konsolideret retspraksis på situationen, hvilket betød, at en proceduremæssig uregelmæssighed af denne art kun kunne medføre en ophævelse af Kommissionens endeligt vedtagne retsakt, hvis proceduren ville have ført til et andet resultat, hvis ikke denne uregelmæssighed havde fundet sted.²⁵ Det var ikke tilfældet i den foreliggende sag, fordi udvalgsmedlemmerne på det pågældende møde kun blev anmodet om at fremsende deres bemærkninger til resultaterne af et spørgeskema udarbejdet af Kommissionen, mens udkastet til Kommissionens forordning først var blevet drøftet senere på mødet i maj 2002.²⁶

b) Sag anlagt af Europa-Parlamentet mod Kommissionen ("decaBDE")

Den 11. januar 2006 anlagde Europa-Parlamentet sag mod Kommissionen ved EF-Domstolen med påstand om ophævelse af Kommissionens beslutning 2005/717/EF af 13. oktober 2005 (se pkt. 1.2 a). Ifølge Europa-Parlamentet har Kommissionen ikke overholdt bestemmelserne i RoHS-direktivet, idet den har undtaget decaBDE i en særlig anvendelse fra forbuddet i dette direktiv og dermed overskredet sine gennemførelsesbeføjelser. Efter Europa-Parlamentets opfattelse har Kommissionen også begået en klar fejl i vurderingen af den videnskabelige dokumentation, har undladt at følge forsigtighedsprincippet og har overtrådt proportionalitetsprincippet ved at udvide undtagelsen til at omfatte alle anvendelser af

²⁰ Endnu ikke offentliggjort i Domstolens samling, se meddelelse i EFT C 86 af 8.4.2006, s. 1.

²¹ EFT L 277 af 15.10.2002, s. 10.

²² EFT L 99 af 17.4.2003, s. 1.

²³ EFT C 38 af 6.2.2001, s. 3.

²⁴ Den 9. november 2001, se dommens pkt. 35.

²⁵ Se dommens pkt. 37.

²⁶ Se dommens pkt. 38.

decaBDE i polymerer.²⁷ Kommissionen bestrider de fremførte argumenter. EF-Domstolen har endnu ikke afsagt dom i sagen.

1.5 Anden udvikling

a) Reform af det nugældende komitologisystem

Kommissionens forslag til revision af forskriftsproceduren²⁸ sigter mod at stille Europa-Parlamentet og Rådet lige i overvågningen af udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, som Kommissionen tillægges af Europa-Parlamentet og Rådet under den fælles beslutningsprocedure (traktatens artikel 251). De pågældende gennemførelsesforanstaltninger tilpasser eller gennemfører retsakter under den fælles beslutningsprocedure.

I henhold til EF-traktatens artikel 202 skal Europa-Parlamentet høres, og der kræves enstemmighed i Rådet for at ændre komitologiafgørelsen (1999/468/EF). Det britiske formandskab for Rådet (anden halvdel af 2005) nedsatte en gruppe – ”Formandskabets venner” – i september 2005 for at drøfte den foreslåede reform. Gruppen mødtes regelmæssigt både under det britiske og det østrigske formandskab (første halvdel af 2006).

Europa-Parlamentet gav to medlemmer, Joseph Daul (FR/PPE, formand for Formandskonferencen) og Richard Corbett (UK/PSE, komitologiordfører i Forfatningsudvalget) mandat til at føre sonderende samtaler med Rådets formandskab og Kommissionen.

Som et resultat af disse forhandlinger nåede de tre institutioner ved udgangen af det østrigske formandskab frem til en aftale om at ændre Rådets afgørelse 1999/468/EF med henblik på at indføre en ny "forskriftsprocedure med kontrol". Denne nye procedure skal anvendes på gennemførelsesforanstaltninger af generel karakter, som ændrer mindre væsentlige dele af basisretsakter, der er vedtaget i overensstemmelse med den fælles beslutningsprocedure. Europa-Parlamentet får vetoret vedrørende indholdet af sådanne gennemførelsesforanstaltninger og får derfor betydelig større kontrol over de gennemførelsesbeføjelser, som Kommissionen har i henhold til komitologiproceduren.

b) Udvidelse

Den 25. april 2005 blev tiltrædelsestraktaten med Bulgarien og Rumænien undertegnet. I lighed med tilgangen for de ti nye medlemsstater i tiden forud for deres tiltrædelse i maj 2004 har Bulgarien og Rumænien fået tillagt status som *aktive observatører* fra og med 26. april 2005 og kan deltage i udvalgmøder.²⁹ For de to resterende kandidatlande, Tyrkiet og Kroatien³⁰, og siden december 2005 også den tidligere jugoslaviske republik Makedonien vil

²⁷ Se meddelelse i EFT 86 af 8.4.2006, s. 11.

²⁸ Forslag til Rådets afgørelse om ændring af afgørelse 1999/468/EF om fastlæggelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen (KOM (2002) 719 endelig, vedtaget den 11.12.2002. Dette forslag blev ændret i april 2004 - KOM (2004) 324 endelig af 22.4.2004 – således at det omfatter Europa-Parlamentets tekniske ændringer (beslutning vedtaget den 2.9.2003 (P5-TA(2003)0352)).

²⁹ Kommissionens afgørelse af 23. marts 2005 K(2005)874 (artikel 7).

³⁰ Bulgarien og Rumænien har nu status af tiltrædende lande.

deltagelsen fortsat ske på grundlag af Kommissionens ”Meddelelse fra Kommissionen til Rådet om ansøgerlandenes deltagelse i Fællesskabets programmer, agenturer og udvalg”.³¹

2. HORIZONTAL OVERSIGT OVER AKTIVITETER

2.1 Antal udvalg

Det er vigtigt at sondre mellem komitologiudvalg på den ene side og andre enheder, især ’ekspertgrupper’, som Kommissionen selv har nedsat, på den anden. Sidstnævnte beskæftiger sig med forberedelse og gennemførelse af politikker, mens komitologiudvalgene beskæftiger sig med gennemførelse af retsakter. Denne beretning vedrører alene komitologiudvalg. Antallet af komitologiudvalg er opgjort pr. aktivitetssektor (tabel 1) pr. 31.12.2005. Tallene for det foregående år (status pr. 31.12.2004) er medtaget til sammenligning.

³¹ KOM(1999) 710 endelig, vedtaget den 20.12.1999. Se også ”Meddelelse fra Kommissionen til Rådet og Europa-Parlamentet - Forberedelse af de vestlige Balkanlandes deltagelse i Fællesskabets programmer og agenturer” (KOM(2003) 748 endelig., vedtaget den 3.12.2003).

TABEL 1 - Samlet antal udvalg

Politikområde	2004	2005
Erhvervs politik (ENTR)	29*	32
Beskæftigelse, Sociale Anliggender og Arbejdsmarkedsforhold (EMPL)	6	6
Landbrug (AGRI)	30	31
Transport/Energi/Transeuropæiske net (TREN)	39	38
Miljø (ENV)	35	32
Forskning (RDT)	3	3
Informationssamfundet (INFSO)	9*	10
Fiskeri (FISH)	3	3
Det indre marked (MARKT)	11	10
Regionalpolitik (REGIO)	2	2
Beskatning og Toldunion (TAXUD)	10	10
Uddannelse og kultur (EAC)	9	7
Sundhed og Forbrugerbeskyttelse (SANCO)	13	15
Retfærdighed, Frihed og Sikkerhed (JLS)	10	13
Eksterne forbindelser (RELEX)	3	3
Handel (TRADE)	11	12
Udvidelse (ELARG)	2	3
EuropeAid (AIDCO)	9	8
Humanitær bistand (ECHO)	1	1
Statistik (ESTAT)	7	8
Budget (BUDG)	2	2
Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF)	1	1
I ALT	245	250

*Antallet af udvalg for ENTR og INFSO for 2004 skulle reduceres med tilbagevirkende kraft med 1, fordi grupperingerne under disse politikområder hører under to udvalg i politikområdet FORSKNING.

Tallene viser komitologiprocedureernes fordeling efter politikområde. *Transport/energi* (38), *Erhverv* (32), *Miljø* (32), og *Landbrug* (31) har langt det største antal udvalg. Med 133 af det samlede antal udvalg på 250 tegner disse politikområder sig alene for over halvdelen af udvalgene. Kommissionens bestræbelser på at minimere væksten i antallet af udvalg har båret frugt. Selvom det samlede antal udvalg ultimo 2005 var en anelse højere end i 2004, opfylder det stadig Kommissionens målsætning om at begrænse antallet af udvalg til omkring 250. Selvom den lovgivende magt på nogle politikområder med voksende aktivitet (f.eks. *retfærdighed, frihed og sikkerhed* og *sundhed og forbrugerbeskyttelse*) har nedsat nye udvalg, er antallet på andre politikområder faldet som følge af omlægningen af den retlige ramme. Nogle stigninger eller fald i antallet af udvalg i et bestemt politikområde skyldes overførsel af ansvar fra en tjenestegren til en anden. Detaljerede oplysninger om oprettelse, nedlæggelse og sammenlægning af udvalg findes i kommentarerne til tabellerne for de enkelte politikområder i bilaget.

2.2 Antal udtalelser og gennemførelsesforanstaltninger

Som tidligere beretninger indeholder denne beretning samlede tal for de formelle *udtalelser*, som udvalgene har afgivet³², og de efterfølgende *gennemførelsesforanstaltninger* (dvs. retsakter, administrative og finansielle afgørelser), som Kommissionen har vedtaget. Tallene viser udvalgenes konkrete "produktion" (tabel II). I 2005 afgav udvalgene tilsammen 2 582 *udtalelser* (mod 2 777 i 2004), mens Kommissionen vedtog 2 654 gennemførelsesforanstaltninger (mod 2 625 i 2004).

³² Herunder positive og negative udtalelser efter en formel afstemning i forskrifts-, forvaltnings- og rådgivningsprocedurer. Tilfælde af "ingen udtalelser", dvs. hvor der blev afholdt en formel afstemning, men hvor det nødvendige (kvalificerede) flertal ikke blev opnået, er ikke medtaget i tallene.

TABEL II – ANTAL UDTALELSER OG GENNEMFØRELSESFORANSTALTNINGER (2005)

	Udtalelser	Gennemførelsesforanstaltninger		Udtalelser	Gennemførelsesforanstaltninger
ENTR	69	55	EAC	56	55
EMPL	9	1	SANCO	303	303
AGRI	1 321	1 481	JLS	16	15
TREN	36	32	RELEX	2	2
ENV	50	47	ERHVER VSLIV	14	12
RTD	202	202	ELARG	83	83
INFSO	86	85	AIDCO	139	124
FISH	19	9	ECHO	50	50
MARKT	13	12	ESTAT	30	21
REGIO	12	12	BUDG	7	6
TAXUD	61	47	OLAF	2	0

Det store antal *gennemførelsesforanstaltninger*, der blev vedtaget inden for visse politikområder – *landbrug* (1 481), *sundhed og forbrugerbeskyttelse* (303), *forskning* (202), *EuropeAid* (124) og *informationssamfundet* (85) – afspejler det omfattende arbejde, Kommissionen har fået overdraget på disse områder via komitologiprocedurerne.³³ Når man sammenholder med det foregående år, kan der konstateres en betydelig stigning for *informationssamfundet* (34 gennemførelsesforanstaltninger i 2004), mens der kan konstateres et fald i sektoren *uddannelse og kultur* (55 gennemførelsesforanstaltninger i 2005 sammenholdt med 115 i 2004).

Yderligere horisontale tabeller findes i bilaget (tabel III: antal udvalg pr. procedurer og tabel IV: antal møder).

³³ Det skal imidlertid understreges, at det store antal vedtagne instrumenter ikke i sig selv er nogen målestok for afgørelsernes politiske, økonomiske eller finansielle betydning.